Jílovský školák 2

Školní noviny ZŠ Jílové u Prahy, V. ročník

18. 12. 2012

Vánoční svět

Za oknem se vločky honí,
zvonky v dálce tiše zvoní
a stromečky v celé zemi
sladce voní Vánocemi.

Anna Ebertová, 5.A

Zpívání 2012

Již tradičně vám v předvánočním čase zazpívají naši zpěváčci pod vedením paní učitelky Venduly Zahálkové za doprovodu flétniček pod vedením paní učitelky Lenky Rybářové.

18. 12. od 10:00 hod v Domově důchodců
19. 12. od 18:00 hod v kostele CČSH v Jílovém
20. 12. od 15:00 v ZŠ na Vánočním posezení

Přejeme Vám příjemné prožití vánočních svátků.

Zaměstnanci a žáci jílovské školy.

Adventní jarmark

V pátek 30. 11. 2012 byl adventní jarmark. Všichni dopoledne chystali zboží na prodej a neučili se. Naše třída 6.B vyráběla věnce svícny a různé ozdoby. Také jsme prodávali to, co jsme přinesli z domova např. perníčky, housky, muffiny + šály Lucky Geblerové, o které byl veliký zájem. Prodávalo se dobře, protože tam bylo dost lidí. Naše třída vydělala 3 155 Kč. Výrobky, co nám zbyly jsme si mohli vzít domů.

Eliška Ročárková, 6.B

PS: Děkujeme všem, kteří se na náš Jarmark přišli podívat a svými příspěvky podpořili naši školu. Výtěžek z Jarmarku bude použit na další zvelebování školní zahrady. KT

Vánoční prázdniny začínají v sobotu 22. prosince 2012 a skončí ve středu 2. ledna 2013

K yoyu jsme se dostal přes net, prozradil Robert Kučera

Ve středu 7. listopadu jsme měli ve škole opět menší zahradní slavnost, spíše slavnostní otevření zrekonstruované části školního sadu. Jeden z účastníků slavnosti byl i Robert Kučera, který se věnuje YOYU. Jestli vás zaujalo jeho vystoupení natolik, že byste si chtěli pořídit své vlastní YOYO určitě mrkněte na www.SLUSNY.net. Zde najdete vše potřebné, informaci, jak s tím začít, ale můžete si ho zde rovnou pořídit.

Jak dlouho už yoyuješ?
Už pět let.

Kde jsi k tomu vlastně přišel?
S bratrancem jsme to našli na netu.

Kolik soutěží jsi už absolvoval?
Těch už bylo strasně moc! :D ale jezdíme i po Evropě.

Kde trénuješ?
Všude, kde se dá - na zastávce, doma,...

Co tě na yoyování nejvíc baví?
Hlavně kreativita a možnost vymýšlení nových triků.

Co tě ještě baví mimo yoyování?
Tanec a hudba.

Aneta Cihlářová, Kamila Rybářová, 9.A

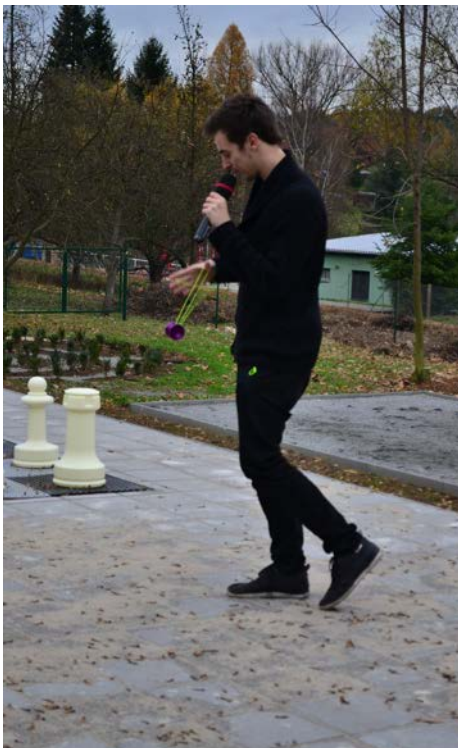

Vystoupení aerobiku

Ve středu 7. listopadu byl Den Ekoškol. Při této akci dostal náš kroužek aerobiku nabídku na vystoupení. Bohužel byla zima, a proto jsme nemohli mít na sobě naše dresy: oranžové tílko s flitry a černé legíny. Navíc jsme museli cvičit s mladší skupinou a bylo nás tam moc. Na nové petangové dráze bylo málo místa, musely jsme být namačkané, to také vedlo ke zhoršení výkonu.

Nám to nevadilo, za podmínky jsme nemohli a rozhodně to nebylo vše, co umíme.

Eliška Ročárková, 6.B

Zachraňte Afriku

Asi týden před tím, nám pan učitel Kypta oznámil, že nás vybral do soutěže , která se jmenuje Zachraňte Afriku. Vybral mě, Báru Kahounovou, Marka Peška, Viky Demyanyk, Kamču Rybářovou a Elišku Walterovou. Týden plynul a my jsme se nemohly dočkat, až ten den přijde a najednou je tu středa 28. 11. 2012. Pan učitel si dal sraz s naší "elitou" na autobusové zastávce v Jílovém a já jsem nastoupila až v Přívoze. Když jsme dorazili do Neveklova, trochu zmatení jsme došli ke školním dveřím, kde na nás už čekali, dali nám sváču a my pokračovali v krasojízdě po zdejší škole, došli jsme do třídy, kde jsme měli připravený stůl, celá naše skupinka se posadila ke stolu a začalo zahájení, paní ředitelka měla proslov a pak jsme dostali pomocníky. Začali jsme hrou, každá skupina si vylosovala evropskou zemi a africkou zemi, pak dostala 10 polí a 6 let na ní musela něco pěstovat. Když hra skončila, přesunuli jsme se do počítačové učebny, kde jsme pak museli vypracovat prezentaci na téma: Jak zachránit tu vylosovanou zemi. My byli Francouzi a dostali jsme Mali. Mohli jsme používat více jazyků, a tak jsme použili češtinu, angličtinu a ukrajinštinu. Po dokončení prezentace jednotlivě skupiny zveřejňovaly své práce. My byli druzí a celá prezentace šla hladce. Po odprezentování naší práce nám naši pomocníci ukázali školu. Po prohlídce školy nám zbýval čas, a tak nás pan učitel pozval na dortík, my to přijali, a tak jsme odkráčeli do místní cukrárny. Po sladkém desertu jsme se vrátili zpátky do školy, kde na nás čekalo vyhodnocení . Seděli jsme ani nedutali - 3. místo obsadily Popovice, 2. místo Pyšely a 1. místo Jílové! Pan učitel vyskočil a samou radostí začal křičet, samozřejmě jsme se i my radovali z vítězství. Došli jsme před tabuli, kde na nás čekali s diplomem, medailemi a dárkovými taštičkami, ve kterých nás čekala osmi gigabitová fleška, propiska a letáčky. Po sladkém vítězství jsme došli na autobusovou zastávku, ze které jsme odjeli s blaženými výrazy ve tvářích zpět domů.

Majda Odjožna, 9. A

Čerti ve škole

Ve středu 5. prosince, jak každý ví, byl Mikuláš. Doufám, že jste si to užili doma, tak jako deváťáci ve škole. Měli totiž na starost udělat Mikuláše, čerta a anděla pro děti na 1. stupni, ve školní družině a ve „staré“ školce. Já chodím do 9.A, takže budu popisovat, jak to probíhalo v naší třídě.
První hodinu jsme se připravovali a navlékali na sebe kostýmy. Další dvě hodiny jsme chodili po třídách na 1.stupni. Čtvrtou hodinu jsme se vydali do školky, kde na nás na zahradě čekalo asi 50 dětí. Když jsme i zde splnili úkol, šli jsme zpět do školy. Pátou hodinu jsme měli volnou, odpočívali jsme a užívali si bez masek.Poslední hodinu nás čekali už v zmiňované družině, a tím jsme také zakončili svoje mikulášské dopoledne ve škole.
A tak doufám, že vám opravdoví čerti přinesli nějaké ty dobroty a hlavně, že se teď nesmažíte v pekle :-D .

Aneta Cihlářová, 9. A

Tajný rozhovor

Vážení čtenáři,
většina z Vás starších se už setkala s pojmem bulvární novinařina. Stalo se téměř módou vědět o každém "zaručené" informace, nejlépe ho v nějaké pro něj nepříjemné situaci vyfotit, nebo si vše vymyslet. V této rubrice ale jdeme úplně opačnou cestou. Věřte nám, že získané odpovědi v rozhovorech jsou skutečné a pravdivé. Lidé, kteří odpovídají, působí ve škole. Užijte si čtení a nechte se jejich odpověďmi inspirovat. A v duchu můžete hádat: **Kdo odpovídal?**

Postava č. 1:
Nejoblíbenější...
film: Samotář
knihy: od Viewegha
zvíře: pes
roční období: léto
konec světa: nevěřím :)
čtete Jílovského školáka? Neměla jsem zatím možnost…

Postava č. 2:
Nejoblíbenější...
film: -
knihy: odborná literatura
zvíře: ptáci
roční období: jaro
konec světa: nevěřím :)
čtete Jílovského školáka? čtu

Navštívil nás policejní mluvčí

V říjnu nás navštívil mluvčí Policie ČR Zdeněk Chalupa. Povídali jsme si o práci mluvčí policie. Vysvětlovali jsem si to na příkladu, co bychom, jako novináři, měli dělat, kdyby třeba někdo vykradl trezor. My bychom nejprve zjistili, co a kdy se přesně stalo. Kontaktovali policii, tedy policejního mluvčího, aby nám událost potvrdil. Vyslechli bychom případné svědky, kteří byli v tu dobu poblíž. Budeme se snažit například zjistit i to, jaká částka byla ukradena.

Pan Chalupa nám vysvětlil, jaké informace může zveřejnit a za jakých podmínek. Jestli může uvádět celá jména a věk zadržených, a podobně.

Karolína Zemanová, 5.A

Autoři mlčí, texty mluví

MŮJ NEJHEZČÍ SEN...

Můj nejhezčí sen byl bláznivý...
Svět byl ze zmrzliny a tygři jezdili na zebrách...
Sedačky tvořili ježci a docela to bolelo:-) a lidé měli podobu ještěrek.
Jejich zvyky však zůstaly stejné: učení, práce, bydlení v domech,...
Byty jim zkrášlovaly televize z nafukovacích balónků, domy měly tvar květin,
pršela čokoláda:-), sněžilo mléko:-)...

MŮJ NEJHORŠÍ SEN...

Měla jsem strach o svou rodinu a o své přátele...
V tom snu se totiž objevil chlap s motorovou pilou a vyhrožoval smrtí, když odmlouvali...
Nakonec je tou "motorovkou" rozřízl a já jsem se probudila...

Pb

Kapitola 1.:

Jednoho dne přesněji 1.6.2000 se v malém městečku poblíž Oregonu narodila holčička jménem PB. PB se narodila v bohaté rodině její rodiče se jmenovali Clark a Rosa Morganovi. Otec byl režisér a matka zpěvačka. Každý si asi myslí, že mít bohaté a slavné rodiče je fajn, ale PB si to nemohla nemyslet, protože si na ni rodiče nikdy neudělali čas, dokonce se ani neukázali na jejích 9., 10. a 11. narozeninách. Nejbližší vztah měla ke služce Marien a psovi Mikovi. PB Marien znala už od narození, dá se říct, že ji zná lépe nežli své rodiče. Psa Mika dostala ke svým 8. narozeninám. To byly poslední narozeniny, na kterých se její rodiče ukázali a PB je ráda, že se na jejích narozeninách objevili, jinak by Mika nedostala, ale stejně je jí líto, že se její rodiče od té doby na jejích narozeninách neukázali.Pomalu se blíží PBiiny 12. narozeniny. V domě bylo plno zmatku kvůli oslavám, tak se PB šla s Mikem projít k řece. Mik zahlédl na druhém břehu řeky kočku a rozběhl se za ní. PB zavolala: „Miku to je fuj……Néé“. Bohužel bylo pozdě Mik běžel tak rychle, že PB táhl za sebou. Běžel tak rychle, že PB nestačila ani hýbat nohama. Nešťastnou náhodou PB v řece uklouzla a udeřila se hlavou do kamene. Mezitím Marien zjistila, že PB není doma a nikomu neřekla, že někam jde. Marien neviděla Mika, tak bylo jasné, že se PB vydala k řece, protože Mik rád lovil u řeky ryby. Marien nestačila doběhnout k řece včas, když dorazila viděla PB, jak ji odnáší proud řeky do neznáma... Nevěděla, co dělat. Nejdříve zkoušela za PB běžet, ale nebyla moc rychlá a byla příliš daleko. Marien tedy chtěla chytit alespoň Mika, ale jen co se ohlédl a viděl PB, jak ji táhne proud rozběhl se za PB. Marien se rozběhla zpátky do domu a celá udýchaná řekla: “PB spadla do řeky a proudy ji táhnou….. já vlastně nevím kam“. Rozplakala se. Vyděšené služce Agátě vypadl talíř z rukou. Služka Betty řekla: „Musíme to ohlásit Clarkovi a Rose“. Agáta souhlasila. Marien nesouhlasila: “Když PBiným rodičům to bude jedno, nikdy se o PB nezajímali. Emily souhlasila s Marien: „A navíc by nás vyhodili". „Když jim to neřeknem, tak nás vyhodí taky,“ prohlásila Agáta .

Pokračování příště…….

Kristýna Kroutilová, 7.A

Přišla Zima

S první vločkou
Jsem se chtěla smát
Byl to jenom pocit
Všem vločkám hrozí pád

Ta třpytivá nadílka
Mi rozzářila oči
Jak v nějaké pohádce
Já chtěla do ní skočit

Sníh se snášel na zem
Já chytala ho, tančila v něm
Připadala si jako blázen

A i když byl hrozný mráz
Mě všechno hřálo
Smála jsem se, šlo to snáz
To štěstí za to stálo
Když pak uvízl mi na řasách
Studil mě, ale přání mi dal

Jako když padá hvězdný prach

Já zadívala se do dálky
Kde bílo jen s domy jako korálky
Se rozprostírá po krajině
Jak sníh s časem kolem plyne

Nevím proč
Ale ten pohled mi dal naději
Že všechno bude dobré
Hned všechny vločky se usmějí

Bylo to takové
Jako každou zimu
Vánice sněhové
Jen zachumlat se pod peřinu

Sněhová peřinka
Se něžně načechrala
Lehce si lehla

A hned mě k sobě zvala

Mezi teplé prstíky
Se dostal chomáč sněhu
Já pustila na zem
On se vydal k běhu

Ledové rampouchy vyzdobily okapy
A kapky vody v nich zachytily třpyt
Námrazy pokryly silnice
Už jen já vločkami vyzdobím byt

Všechno je dokonalé
To bílo je krása
Kolik zázraků přinese
Jen sfouknutá řasa?

Kamila Rybářová, 9.A

Noční pochod aneb jak jsme bloudili v lese

Z pátku 16. na sobotu 17. listopadu se jako každým rokem konal noční pochod s Táborníky. Sraz byl v 19.00 u klubovny. Vydali jsme se pěšky do Broku na vlak a vzali jsme to přes Boží Skálu. Když jsme procházeli okolo rybníku Hacák, už dole v Borku, ozvalo se zepředu, že musíme běžet, protože nestíháme vlak. Vyběhli jsme to až nahoru k nádraží a zjistili, že žádný vlak ani ještě nepřijel. Celkem naštvaná, po prvním vysílení, jsme si s holkami sedly na lavičku a čekaly… Vlak přijel asi za 3 minuty, takže z toho vyplývá, že běh byl zcela zbytečný :D. Vlakem jsme jeli do Týnce a z Týnce jsme měli pěšky namířeno zpět do Jílového. Uběhlo asi 6 km a nás napadlo, tedy abych to upřesnila, ty, co šli vepředu, že se schováme za strom a počkáme, až ostatní projdou a schválně, jestli si nás všimnou… Zalezli jsme tedy za nějaké křoví a čekali, uběhla minuta, dvě, tři a pořád nic. Najednou z povzdálí byly vidět baterky a my jsme utichli úplně. První šel zrovna Kryštof…, "Jejich tempo je vražedné," řekl si sám pro sebe, ale celkem nahlas. Myslela jsem, že puknu smíchy, ale nemohla jsem, zkazila bych to, kdyby nás našli :D. Musela jsem se tedy zklidnit. Když prošel i zbytek za Kryštofem, vylezli jsme a pomalu se blížili k nim, ale to si nás ovšem všimli.

Nadále jsme směřovali do Jílového… Jenže, nastalo to, čeho jsem se obávala, myslím, že jsme se neobávala sama. Přišlo na „hru" úsek. Jedná se o to, že se jde lesem, prostě cestou dál, ale jdeš SÁM třeba 5 minut.Tak se tedy vyslal první jeden z vedoucích - Honza. Ten se měl asi po těch pěti minutách zastavit a čekat, až k němu budeme postupně přicházet všichni. Po dalších pěti minutách byl vypuštěn další, a pak další atd… Až přišla řada na mě. Šla jsem se sluchátky na uších, jelikož nejhorší pocit je, když slyšíte jenom tep svého srdce, jdu, jdu a pořád před sebou vidím svítit dvě baterky, což byli kluci, kteří byli puštěni přede mnou. Šli spolu, tak už to mě uklidňovalo…Uběhlo asi 10 minut a během té doby byla asi 3 rozcestí a já jsme šla pořád po červené, jako kluci, což se i ukázalo. Jakmile jsem stála před 1. rozcestím, nebyla jsem si vůbec jistá, jestli jdu dobře. Najednou bylo další rozcestí, tak jsem si řekla, že půjdu jako vždy po červené, rozhlédnu se a červená ukazovala do lesa, ale i stále po asfaltce. Zvolila jsme cestu do lesa, tam jsem kličkovala spíš mezi stromy než po cestě, ale stále zde byla červená. Došla jsem asi do půlky, a přede mnou, jako by se uzavřela cesta, stromy byly do půlměsíce a červená nikde! Od té doby, kdy jsem byla vypuštěna, uběhlo už asi 20 minut…Začala jsem panikařit, kluci přede mnou se ztratili z dohledu, tedy jejich baterky. To jsem zpanikařila ještě víc! Proto jsme vzala mobil a zavolala bráchovi, který byl vypouštěn na začátku hned jako druhý. Od něho jsem se dozvěděla, že ještě pořád není v cíli a že neodbočil do lesa, ale šel dál po asfaltce.Řekl, ať se vřítím na tu asfaltku, v tu chvíli jsem ale uviděla, jak se ke mně přibližuje baterka… Běžela jsem k ní, a to byl Papoušek, a hned za ním Paulina. Společně jsme se vrátili na cestu a zavolali Stachymu, kde je jako cíl? :D Ten nám řekl, že to nějak zblbnul. Za chvíli jsme ho potkali přímo. Řekl, ať se vrátíme dolu po asfaltce a tam počkáme, za chvíli jsme potkali i Michala s Honzou. Sešli jsme dolu a vyšli v Borku u bočiny. Tady také čekali dva kluci!
Ještěže jeden měl telefon! Společně jsme tady počkali na zbytek…Všimla jsem si, že je 00. 20 ,což bylo ještě vtipnější :D. Konečně dorazil i zbytek a SPOLEČNĚ jsme se vydali do klubovny. Tam jsme ulehli hned, jak jsme přišli. Ráno se vstávalo asi v 9.45, uklidilo se a šlo se domů. Kdo má rád dobrodružství, přijďte také!!!

Aneta Cihlářová, 9.A

Zábava - vtipy, kvízy, křížovky

Jdou dvě sušenky přes přechod, jednu přejede auto, druhá se otočí a volá na ni: "Zvedni se a nedrob!"

Pepíček přijde domů celý nadšený a chlubí se mamince: "Maminko, dnes jsme se ve škole učili o výbušninách!"
Maminka se ptá: "A co se budete ve škole učit zítra?"
Pepíček: "V jaké škole?"

Ředitel jedné menší střední školy měl velké problémy s dospívajícími slečnami, kterým se zalíbilo používání rtěnky. Když si ji na dámských toaletách patlaly na rty, zanechávaly vždy potom obtisky na zrcadle. Když už se situace stávala neudržitelnou, ředitel se rozhodl razantně zakročit. Zavolal si všechny dotyčné slečny a odvedl je na toalety. Tam už čekal školník. Ředitel dívkám vysvětlil, že si asi neuvědomují, kolik práce školníkovi dá každý večer zrcadla umýt. Poprosil jej, aby slečnám svoji namáhavou práci předvedl.
Školník vytáhl ze skříně dlouhé koště, namočil jej v nejbližší záchodové míse a začal pucovat zrcadlo. Od toho dne se už žádný obtisk na zrcadle neobjevil.

Na školním výletě přespává třída přes víkend v tělocvičně. Učitel v pátek večer rozmístí slečny na jeden konec a chlapce na druhý, uprostřed nakreslí čáru a říká:
"Za každé překročení této čáry účtuji deset korun!"
A z davu chlapců se někdo ozve:
"Můžu si koupit permanentku?":-)

Křížovka

Křížovka (připravila Anna Ebertová, 5.A)

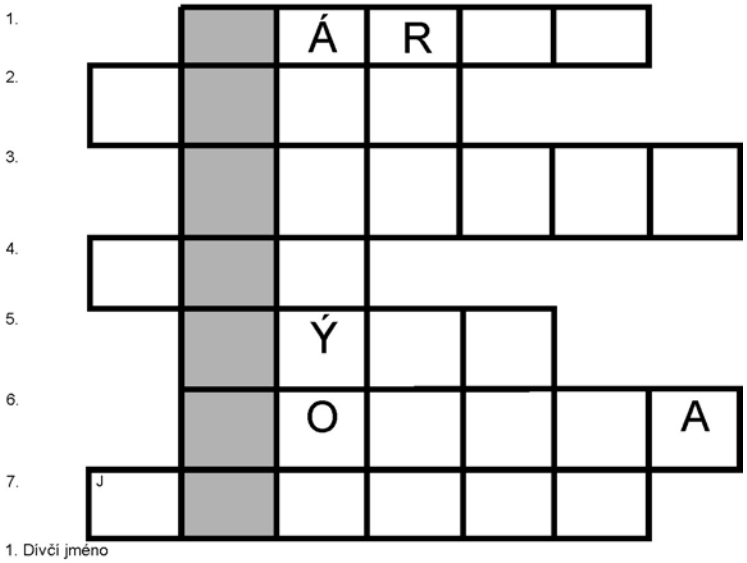

1. Dívčí jméno
2. Roční období
3. Opak dlouhý
4. Pohlaví
5. Vyjmenované slovo po L
6. Vyjmenované slovo po B
7. Ovoce

Doplň pyramidu

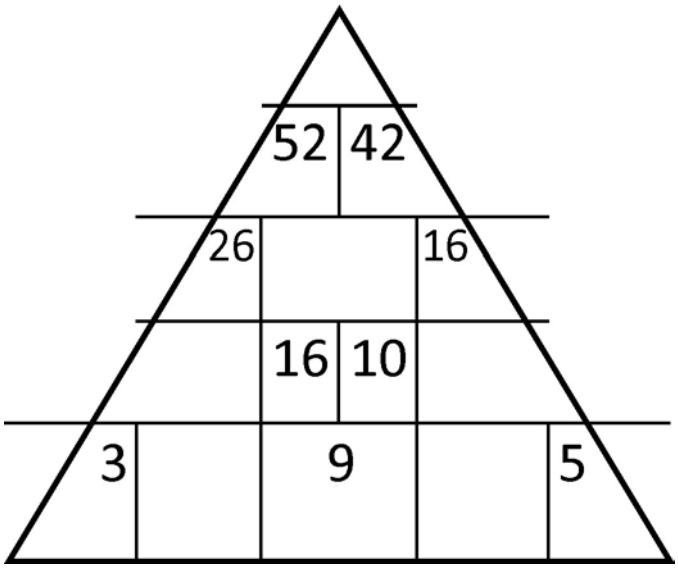

Doplň řady čísel

__, 16, 24, __, __ , __, __

__, 2, 4, __, __, 10, __, __, __, __

__, 2, __, 4, __, __, 7, __, __, 10, __, __, __, 14

__, __, 9, __, __, __, 21, 24, __

Zlatý ředitel – Ámosovská novinka

Jubilejní 20. ročník ankety o nejoblíbenějšího učitele ČR Zlatý Ámos přichází s řadou novinek. Jednou z nich je kategorie Zlatý ředitel. Ten kromě prestižního titulu vyhraje víkendový pobyt v luxusním hotelu na zámku Berchtold nedaleko Prahy. „Myslíme si, že osobnost ředitele nebo ředitelky je pro celkovou atmosféru ve škole velmi důležitá," říká zakladatel Zlatého Ámose Slávek Hrzal. Nezapomeňte, že uzávěrka přihlášek je už 31. prosince tohoto roku. Více na www.zlatyamos.cz!

PUTOVÁNÍ ZA JÍLOVSKÝMI ZLAŤÁČKY

Jílovští skřítci vyhlašují další **úkol** tentokrát **pro všechny děti**. Během vánočních prázdnin vezměte fotoaparát a pokuste se zachytit vánoční a novoroční atmosféru. **Snímky posílejte do 10. ledna na adresu: os.detem@seznam.cz**. (Vítězné) snímky najdete v dalším čísle Jílovského školáka.
Děkujeme a těšíme se na vaše fotografie.
Vaši skřítci

Sláva vítězům (Davle), čest poraženým (my + dalších 9 družstev) aneb Každý den není posvícení ...

Tak už na nás došlo...
Po těžkých turnajích starších a mladších žáků, z nichž se M. Skřivánek dokonce vrátil o berlích a s výronem v kotníku, jsme se do "turnajové vřavy:-)" vrhly i my, st.žákyně 7. tříd...
Nastoupily jsme ve složení: Anna Glücksmannová (brankářka), Kristýna Becková, Pavla Mikesková, Eliška Vaníčková, Blanka Boušková a Veronika Nedvědová (obrana) Petra Janošová, Kateřina Jabůrková, Zuzana Cedzová, Pavlína Padevětová, Adéla Makalová, Terka Diškancová (útok).
Soupeři nám to stejně jako klukům "nedali zadarmo:-)", a tak jsme po výsledcích:
Jílové - Roztoky: 2 : 0
Jílové - Nučice: 1 : 1
Jílové - Rudná: 0 : 0
Jílové - Dol. Břežany: 1 : 0
skončily ve skupině B třetí...

Přestože děvčata ve skupině ani jednou neprohrála, postoupila ze skupiny až na 3. místě,
což se již ukázalo "neprůstřelné:-)" v boji o vyšší příčky.
Zápas o 5. místo s týmem Černošic byl napínavý od začátku do konce, "hra se přelívala" ze strany na stranu a konečný výsledek na světelné tabuli byl v normální hrací době 0:0.
Čekaly nás trestné nájezdy...
Z našeho týmu prokázaly největší rozvahu: Petra Janošová, Kateřina Jabůrková, Adéla Makalová a samozřejmě Anička Glücksmannová v brance!
Nejlepší střelkyně za náš tým: Petra Janošová 4 góly + 1 trestné střílení Kateřina Jabůrková 2 góly + 1 trestné střílení.

VŠEM FLORBALISTŮM I FLORBALISTKÁM, KTERÉ REPREZENTOVALY NAŠI ŠKOLU DĚKUJEME A GRATULUJEME!!!
(JB)

KRÁTCE ZE SPORTU...
aneb KDYŽ SE DAŘÍ, TAK SE DAŘÍ...
A ŠTĚSTÍ NÁM OPRAVDU NENAPRŠELO...:-)

Stručně:
Co se dá zažít v jeden listopadový den:-)?!
Šílené počasí, mokré boty i džíny, 2x těžce nerudný řidič+1x revizor:-),
3x prohrát (Davle - Jílové 0:2, Řevnice - Jílové 0:1, Rudná - Jílové 0:2 = těžká skupina, ale to nás neomlouvá:-)!), zapomenutá hokejka na Budějovické, snad jsem na nic nezapomněla...
Ještěže humor neopustil tuto sestavu:
Kahounová, Walterová (v bráně) Maršálová, Vlasáková, Erbanová, Zemanová, Hladíková (obrana) Císařová, Turková, Demyanyk, Adámková, Bejvlová, Lebedová, Nejedlá (útok)
Pokud nevstřelíme žádnou branku, těžko můžeme vyhrát:-), (navíc při tak těžkém postupovém klíči).
Alespoň víme, co trénovat na příště - střelbu z někoho:-) a na něco:-)...
Pochvalu trenérky získává: Kahounová, Císařová, Lebedová, Walterová a další výše jmenované...
(JB)

JÍLOVSKÝ ŠKOLÁK, časopis pro žáky ZŠ Jílové u Prahy
Vydávají členové novinářského kroužku při ZŠ Jílové: A. Cihlářová 9.A, K. Rybářová 9.A, E. Ročárková 6.B, K. Zemanová 5.A, K. Kroutilová 7.A, A. Ebertová 5.A, B. Boušková 7.A, K. Dvořáková 7.A.
Vedoucí kroužku: J. Venturová, J. Bloudková, Upravila: S. Viktorová
JŠ V., číslo vyšlo ??. 12. 2012, náklad 300 ks. www.zsjilove.cz